

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2021/1753**z dnia 1 października 2021 r.****w sprawie równoważności wymogów nadzorczych i regulacyjnych niektórych państw trzecich i terytoriów trzecich do celów traktowania ekspozycji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012⁽¹⁾, w szczególności jego art. 107 ust. 4, art. 114 ust. 7, art. 115 ust. 4, art. 116 ust. 5, art. 142 ust. 2 i art. 391 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Instytucje muszą spełniać wymogi kapitałowe w sposób, który odpowiednio uwzględnia ryzyka podejmowane przez te instytucje, w tym ryzyko kredytowe, biorąc pod uwagę różne konteksty geograficzne, w których prowadzą one działalność. Ryzyko kredytowe ponoszone przez instytucje, związane z ekspozycjami wobec podmiotów zlokalizowanych poza Unią, jest zdeterminowane – przy założeniu, że wszystkie inne czynniki pozostają jednakowe – przez jakość odpowiednich ram regulacyjnych i nadzoru mających zastosowanie do tych podmiotów w danym państwie trzecim.
- (2) Instytucje muszą również ograniczać swoje ekspozycje wobec pojedynczych klientów, aby uniknąć narażenia na nadmierne ryzyko koncentracji. Przy obliczaniu swoich ekspozycji wobec pojedynczych klientów instytucje mogą mieć możliwość nieuwzględniania w tych obliczeniach niektórych rodzajów ekspozycji wobec instytucji. Jednak w przypadku, gdy klienci są zlokalizowani poza Unią, możliwość traktowania ich jako instytucje zależy również od jakości odpowiednich ram regulacyjnych i nadzoru mających zastosowanie do tych podmiotów w danym państwie trzecim.
- (3) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876⁽²⁾ wprowadzono, między innymi, w art. 391 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 przepis upoważniający Komisję do przyjmowania decyzji wykonawczych dotyczących tego, czy państwo trzecie stosuje ostrożnościowe wymogi nadzorcze i regulacyjne co najmniej równoważne z wymogami stosowanymi w Unii, do celów określenia sposobu traktowania ekspozycji zgodnie z przepisami części czwartej rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Do celów art. 391 tego rozporządzenia należy zatem ustanowić wykaz państw trzecich i terytoriów trzecich, których ostrożnościowe wymogi nadzorcze i regulacyjne są uznawane za równoważne z wymogami stosowanymi w Unii. Ze względu na pewność prawa oraz spójność niezbędne jest włączenie do jednej decyzji wszystkich przepisów dotyczących równoważności wymogów nadzorczych i regulacyjnych państw trzecich i terytoriów trzecich do celów traktowania ekspozycji zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013. Należy zatem uchylić i zastąpić decyzję wykonawczą Komisji 2014/908/UE⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 150 z 7.6.2019, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/908/UE z dnia 12 grudnia 2014 r. w sprawie równoważności wymogów nadzorczych i regulacyjnych niektórych państw trzecich i terytoriów trzecich do celów traktowania ekspozycji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 359 z 16.12.2014, s. 155).

- (4) Art. 107 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 umożliwia instytucjom traktowanie ekspozycji wobec firm inwestycyjnych, instytucji kredytowych i giełd z państw trzecich jako ekspozycji wobec instytucji wyłącznie wtedy, gdy dane państwo trzecie stosuje w odniesieniu do danego podmiotu ostrożnościowe wymogi nadzorcze i regulacyjne, które są co najmniej równoważne z wymogami stosowanymi w Unii.
- (5) W art. 114 ust. 7, art. 115 ust. 4 i art. 116 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 określono szczegółowe wagi ryzyka mające zastosowanie do ekspozycji wobec rządów centralnych, banków centralnych, samorządów regionalnych, władz lokalnych i podmiotów sektora publicznego zlokalizowanych w państwach trzecich, które stosują środki nadzorcze i regulacyjne co najmniej równoważne ze środkami stosowanymi w Unii.
- (6) W art. 153 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 ustanowiono wzór, zgodnie z którym oblicza się kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem dla ekspozycji wobec przedsiębiorstw, instytucji, rządów centralnych i banków centralnych według metody wewnętrznych ratingów (metoda IRB), oraz określono parametry, które należy stosować na potrzeby tych obliczeń, w tym współczynnik korelacji. W art. 153 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 określono współczynnik korelacji mający zastosowanie do dużych podmiotów sektora finansowego. Zgodnie z art. 142 ust. 1 pkt 4 lit. b) tego rozporządzenia, aby podmiot sektora finansowego był objęty zakresem definicji „dużego podmiotu sektora finansowego”, podmiot ten lub jedna z jego jednostek zależnych musi podlegać prawu państwa trzeciego, które stosuje wymogi nadzoru ostrożnościowego co najmniej równoważne wymogom stosowanym w Unii.
- (7) Art. 391 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 umożliwia instytucjom mającym siedzibę w Unii traktowanie, do celów części czwartej tego rozporządzenia, ekspozycji wobec przedsiębiorstwa prywatnego lub publicznego z siedzibą w państwie trzecim jako ekspozycji wobec instytucji, jeżeli dane przedsiębiorstwo, gdyby miało siedzibę w Unii, byłoby uznawane za „instytucję” w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 3 tego rozporządzenia oraz jeżeli posiada ono zezwolenie przyznane w państwie trzecim, które stosuje ostrożnościowe wymogi nadzorcze i regulacyjne co najmniej równoważne z wymogami stosowanymi w Unii.
- (8) Aby określić odpowiednie ekspozycje ważne ryzykiem na potrzeby obliczenia wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka kredytowego związanego z ekspozycjami wobec niektórych kategorii podmiotów zlokalizowanych w państwach trzecich, a także odpowiedni sposób traktowania kontrahentów do celów części czwartej rozporządzenia (UE) nr 575/2013, Komisja przeprowadziła ocenę równoważności środków nadzorczych i regulacyjnych państw trzecich z odpowiadającymi im środkami nadzorczymi i regulacyjnymi w Unii.
- (9) Równoważność została ustalona na podstawie opartej na wynikach analizy środków ostrożnościowych, regulacyjnych i nadzorczych państwa trzeciego, w ramach której bada się ich zdolność do osiągnięcia tych samych celów ogólnych jak te, które przyświecają środkom ostrożnościowym, nadzorczym i regulacyjnym Unii. Cele te odnoszą się w szczególności do stabilności i integralności zarówno krajowego, jak i światowego systemu finansowego w jego całości, skuteczności i adekwatności ochrony deponentów i innych konsumentów korzystających z usług finansowych, współpracy między różnymi podmiotami działającymi w ramach systemu finansowego, do których zalicza się również organy regulacyjne i organy nadzoru, niezależności i skuteczności nadzoru, a także do skutecznego wdrażania i egzekwowania stosownych standardów uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym. Aby osiągnąć te same cele ogólne jak te, które przyświecają środkom ostrożnościowym, nadzorczym i regulacyjnym Unii, środki ostrożnościowe, nadzorcze i regulacyjne państwa trzeciego powinny spełniać szereg standardów operacyjnych, organizacyjnych i nadzorczych odzwierciedlających istotne elementy wymogów nadzorczych i regulacyjnych Unii mających zastosowanie do odpowiednich kategorii instytucji finansowych.
- (10) Do celów art. 114, 115 i 116 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 równoważność należy ustalić przez odniesienie do środków nadzorczych i regulacyjnych mających zastosowanie do instytucji kredytowych, ponieważ to w ramach tych środków określa się zwykle wagi ryzyka na potrzeby obliczenia wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka kredytowego.
- (11) Do celów art. 142 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 równoważność powinna ograniczać się do środków nadzorczych i regulacyjnych mających zastosowanie do przedsiębiorstw z państwa trzeciego, których główny przedmiot działalności jest porównywalny z głównym przedmiotem działalności instytucji kredytowej lub firmy inwestycyjnej, zgodnie z definicjami zawartymi w art. 4 ust. 1 pkt 27 tego rozporządzenia i przy uwzględnieniu definicji zawartej w art. 4 ust. 1 pkt 3 tego rozporządzenia.

- (12) Do celów art. 391 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 równoważność powinna ograniczać się do środków nadzorczych i regulacyjnych mających zastosowanie do przedsiębiorstw z państwa trzeciego, których główny przedmiot działalności jest porównywalny z głównym przedmiotem działalności instytucji kredytowej lub firmy inwestycyjnej zgodnie z definicją zawartą w art. 4 ust. 1 pkt 3 tego rozporządzenia.
- (13) Biorąc pod uwagę niezależne oceny dokonywane przez organizacje międzynarodowe, takie jak oceny przeprowadzone przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego, Międzynarodowy Fundusz Walutowy oraz Międzynarodową Organizację Komisji Papierów Wartościowych, Komisja oceniła środki nadzorcze i regulacyjne niektórych państw trzecich mające zastosowanie do instytucji kredytowych, firm inwestycyjnych i giełd. Analiza ta umożliwiła Komisji przyjęcie decyzji wykonawczej 2014/908/UE ustanawiającej pierwotny wykaz państw trzecich i terytoriów trzecich uznawanych za równoważne pod względem środków nadzorczych i regulacyjnych do celów ustalenia sposobu traktowania odpowiednich kategorii ekspozycji, o których mowa w art. 107, 114, 115, 116 i 142 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
- (14) W zamierzeniu wykaz państw uznawanych za równoważne zawarty w decyzji wykonawczej 2014/908/UE nie miał być ani wyczerpujący, ani ostateczny. W wyniku regularnego monitorowania zmian środków nadzorczych i regulacyjnych państw trzecich i terytoriów trzecich prowadzonego w celu oceny równoważności tych środków ze środkami stosowanymi w Unii wspomnianą decyzją wykonawczą zmieniono następnie na mocy decyzji wykonawczych Komisji (UE) 2016/230⁽⁴⁾, 2016/2358⁽⁵⁾, 2019/536⁽⁶⁾ i 2019/2166⁽⁷⁾. Na mocy tych decyzji rozszerzono wykazy państw trzecich i terytoriów trzecich uznawanych za równoważne, uwzględniając dostępne źródła informacji, w tym oceny dokonane przez organizacje międzynarodowe, a następnie przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB).
- (15) Również po przyjęciu decyzji wykonawczej (UE) 2019/2166 Komisja monitorowała odpowiednie zmiany ram ostrożnościowych, nadzorczych i regulacyjnych państw trzecich, uwzględniając dostępne źródła informacji, w tym oceny dokonane przez EUNB. W wyniku jednej z takich ocen EUNB wydał zalecenie, zgodnie z którym ramy ostrożnościowe, nadzorcze i regulacyjne mające zastosowanie do instytucji kredytowych w Bośni i Hercegowinie oraz w Macedonii Północnej powinny zostać uznane za równoważne z ramami prawnymi Unii do celów art. 107 ust. 4, art. 114 ust. 7, art. 115 ust. 4, art. 116 ust. 5, art. 142 ust. 2 i art. 391 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
- (16) Komisja stwierdza, że przeprowadzona przez EUNB ocena ram ostrożnościowych, nadzorczych i regulacyjnych mających zastosowanie do instytucji w Bośni i Hercegowinie oraz w Macedonii Północnej obejmowała wyłącznie instytucje kredytowe, które uzyskały zezwolenie na mocy odpowiedniego prawa krajowego. Niniejsza decyzja nie powinna zatem mieć zastosowania do innych podmiotów mających siedzibę w Bośni i Hercegowinie oraz w Macedonii Północnej.
- (17) Przy uwzględnieniu zalecenia EUNB oraz w oparciu o własną ocenę Komisja stwierdziła, że Bośnia i Hercegowina oraz Macedonia Północna wprowadziły środki ostrożnościowe, nadzorcze i regulacyjne, które są zgodne z szeregiem standardów operacyjnych, organizacyjnych i nadzorczych odzwierciedlających zasadnicze elementy środków ostrożnościowych, nadzorczych i regulacyjnych Unii mających zastosowanie do instytucji kredytowych. W związku

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/230 z dnia 17 lutego 2016 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2014/908/UE w odniesieniu do wykazów państw trzecich i terytoriów trzecich, których wymogi nadzorcze i regulacyjne są uznawane za równoważne do celów traktowania ekspozycji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 41 z 18.2.2016, s. 23).

⁽⁵⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2358 z dnia 20 grudnia 2016 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2014/908/UE w odniesieniu do wykazów państw trzecich i terytoriów trzecich, których wymogi nadzorcze i regulacyjne są uznawane za równoważne do celów traktowania ekspozycji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 348 z 21.12.2016, s. 75).

⁽⁶⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/536 z dnia 29 marca 2019 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2014/908/UE w odniesieniu do wykazów państw trzecich i terytoriów trzecich, których wymogi nadzorcze i regulacyjne są uznawane za równoważne do celów traktowania ekspozycji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 92 z 1.4.2019, s. 3).

⁽⁷⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/2166 z dnia 16 grudnia 2019 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2014/908/UE w odniesieniu do włączenia Serbii i Korei Południowej do wykazów państw trzecich i terytoriów trzecich, których wymogi nadzorcze i regulacyjne są uznawane za równoważne do celów traktowania ekspozycji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 328 z 18.12.2019, s. 84).

z tym wymogi ostrożnościowe, nadzorcze i regulacyjne mające zastosowanie do instytucji kredytowych zlokalizowanych w Bośni i Hercegowinie oraz w Macedonii Północnej należy uznać za co najmniej równoważne wymogom mającym zastosowanie w Unii do celów art. 107 ust. 4, art. 114 ust. 7, art. 115 ust. 4, art. 116 ust. 5, art. 142 ust. 2 i art. 391 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

- (18) Bośnia i Hercegowina oraz Macedonia Północna powinny zatem zostać włączone do odpowiednich wykazów państw trzecich i terytoriów trzecich, których wymogi ostrożnościowe, nadzorcze i regulacyjne są uznawane za równoważne z wymogami unijnymi do celów traktowania ekspozycji zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013.
- (19) W wyniku dokonanych dotychczas ocen Komisja stwierdziła, że Argentyna, Australia, Bośnia i Hercegowina, Brazylia, Kanada, Chiny, Wyspy Owcze, Grenlandia, Guernsey, Hongkong, Indie, Wyspa Man, Japonia, Jersey, Meksyk, Monako, Nowa Zelandia, Macedonia Północna, Arabia Saudyjska, Serbia, Singapur, Republika Południowej Afryki, Korea Południowa, Szwajcaria, Turcja i USA wprowadziły środki ostrożnościowe, nadzorcze i regulacyjne, które są zgodne z szeregiem standardów operacyjnych, organizacyjnych i nadzorczych odzwierciedlających zasadnicze elementy środków ostrożnościowych, nadzorczych i regulacyjnych Unii mających zastosowanie do instytucji kredytowych. W związku z tym wymogi ostrożnościowe, nadzorcze i regulacyjne mające zastosowanie do instytucji kredytowych zlokalizowanych w tych krajach należy uznać za co najmniej równoważne wymogom mającym zastosowanie w Unii do celów art. 107 ust. 4, art. 114 ust. 7, art. 115 ust. 4, art. 116 ust. 5, art. 142 ust. 2 i art. 391 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
- (20) W wyniku dokonanych dotychczas ocen Komisja stwierdziła, że Australia, Brazylia, Kanada, Chiny, Hongkong, Indonezja, Japonia (tylko podmioty działające na rynku instrumentów finansowych typu I), Meksyk, Korea Południowa, Arabia Saudyjska, Singapur, Republika Południowej Afryki i USA wprowadziły środki nadzorcze i regulacyjne, które są zgodne z szeregiem standardów operacyjnych, organizacyjnych i nadzorczych odzwierciedlających zasadnicze elementy środków nadzorczych i regulacyjnych Unii mających zastosowanie do firm inwestycyjnych. W związku z tym wymogi nadzorcze i regulacyjne mające zastosowanie do firm inwestycyjnych zlokalizowanych w tych państwach trzecich należy uznać za co najmniej równoważne wymogom mającym zastosowanie w Unii do celów art. 107 ust. 4, art. 114 ust. 7, art. 115 ust. 4, art. 116 ust. 5, art. 142 ust. 2 i art. 391 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
- (21) W wyniku dokonanych dotychczas ocen Komisja stwierdziła, że Australia, Brazylia, Kanada, Chiny, Indie, Indonezja, Japonia, Meksyk, Korea Południowa, Arabia Saudyjska, Singapur, Republika Południowej Afryki i USA wprowadziły środki nadzorcze i regulacyjne, które są zgodne z szeregiem standardów operacyjnych odzwierciedlających zasadnicze elementy środków nadzorczych i regulacyjnych Unii mających zastosowanie do giełd. W związku z tym wymogi nadzorcze i regulacyjne tych państw trzecich mające zastosowanie do giełd należy uznać za co najmniej równoważne wymogom stosowanym w Unii do celów art. 107 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, przy ograniczeniu do ekspozycji wobec giełd zlokalizowanych w tych państwach trzecich.
- (22) Wykazy państw trzecich i terytoriów trzecich uznawanych za równoważne do celów odpowiednich przepisów rozporządzenia (UE) nr 575/2013, nie są wyczerpujące. Komisja, przy wsparciu EUNB, będzie w dalszym ciągu regularnie monitorować ewolucję środków nadzorczych i regulacyjnych państw trzecich i terytoriów trzecich w celu aktualizacji, stosownie do potrzeb i co najmniej raz na pięć lat, wykazów państw trzecich i terytoriów trzecich określonych w niniejszej decyzji, uwzględniając w szczególności zmiany środków nadzorczych i regulacyjnych w Unii oraz w kontekście międzynarodowym, a także w świetle nowych dostępnych źródeł odpowiednich informacji.
- (23) Regularny przegląd wymogów ostrożnościowych i nadzorczych mających zastosowanie w państwach trzecich i na terytoriach trzecich wymienionych w załącznikach I–VI do niniejszej decyzji powinien pozostać bez uszczerbku dla możliwości dokonania przez Komisję szczególnego przeglądu dotyczącego określonego państwa trzeciego lub terytorium trzeciego w dowolnym momencie poza terminem ogólnego przeglądu, w przypadku gdy rozwój sytuacji sprawia, że konieczne jest, by Komisja dokonała ponownej oceny uznania równoważności dokonanego na mocy niniejszej decyzji. Taka ponowna ocena może doprowadzić do cofnięcia uznania równoważności.
- (24) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Bankowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Równoważność wymogów stosowanych w odniesieniu do instytucji kredytowych do celów art. 107 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

Do celów art. 107 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 państwa trzecie i terytoria trzecie wymienione w załączniku I do niniejszej decyzji uznaje się za stosujące w odniesieniu do instytucji kredytowych środki nadzorcze i regulacyjne równoważne środkom stosowanym w Unii.

Artykuł 2

Równoważność wymogów stosowanych w odniesieniu do firm inwestycyjnych do celów art. 107 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

Do celów art. 107 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 państwa trzecie wymienione w załączniku II do niniejszej decyzji uznaje się za stosujące w odniesieniu do firm inwestycyjnych środki nadzorcze i regulacyjne równoważne środkom stosowanym w Unii.

Artykuł 3

Równoważność wymogów stosowanych w odniesieniu do giełd do celów art. 107 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

Do celów art. 107 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 państwa trzecie wymienione w załączniku III do niniejszej decyzji uznaje się za stosujące w odniesieniu do giełd środki nadzorcze i regulacyjne równoważne środkom stosowanym w Unii.

Artykuł 4

Równoważność wymogów stosowanych w odniesieniu do ekspozycji wobec rządów centralnych, banków centralnych, samorządów regionalnych, władz lokalnych i podmiotów sektora publicznego do celów art. 114, 115 i 116 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

Do celów art. 114 ust. 7, art. 115 ust. 4 i art. 116 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 państwa trzecie i terytoria trzecie wymienione w załączniku IV do niniejszej decyzji uznaje się za stosujące środki nadzorcze i regulacyjne równoważne środkom stosowanym w Unii w odniesieniu do instytucji kredytowych.

Artykuł 5

Równoważność wymogów stosowanych w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych do celów art. 142 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

Do celów art. 142 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 państwa trzecie i terytoria trzecie wymienione w załączniku V do niniejszej decyzji uznaje się za stosujące środki nadzorcze i regulacyjne równoważne środkom stosowanym w Unii.

Artykuł 6

Równoważność wymogów stosowanych w odniesieniu do instytucji do celów art. 391 rozporządzenia (UE) nr 575/2013

Do celów art. 391 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 państwa trzecie i terytoria trzecie wymienione w załączniku VI do niniejszej decyzji uznaje się za stosujące środki nadzorcze i regulacyjne równoważne środkom stosowanym w Unii.

*Artykuł 7***Uchylenie**

Decyzja wykonawcza 2014/908/UE traci moc. Odesłania do uchylonej decyzji traktuje się jako odesłania do niniejszej decyzji zgodnie z tabelą korelacji w załączniku VII.

*Artykuł 8***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 października 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

WYKAZ PAŃSTW TRZECICH I TERYTORIÓW TRZECICH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 (INSTYTUCJE KREDYTOWE)

- 1) Argentyna
 - 2) Australia
 - 3) Bośnia i Hercegowina
 - 4) Brazylia
 - 5) Kanada
 - 6) Chiny
 - 7) Wyspy Owcze
 - 8) Grenlandia
 - 9) Guernsey
 - 10) Hongkong
 - 11) Indie
 - 12) Wyspa Man
 - 13) Japonia
 - 14) Jersey
 - 15) Meksyk
 - 16) Monako
 - 17) Nowa Zelandia
 - 18) Macedonia Północna
 - 19) Arabia Saudyjska
 - 20) Serbia
 - 21) Singapur
 - 22) Republika Południowej Afryki
 - 23) Korea Południowa
 - 24) Szwajcaria
 - 25) Turcja
 - 26) Stany Zjednoczone
-

ZAŁĄCZNIK II

WYKAZ PAŃSTW TRZECICH I TERYTORIÓW TRZECICH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2 (FIRMY INWESTYCYJNE)

- 1) Australia
 - 2) Brazylia
 - 3) Kanada
 - 4) Chiny
 - 5) Hongkong
 - 6) Indonezja
 - 7) Japonia (tylko podmioty działające na rynku instrumentów finansowych typu I)
 - 8) Meksyk
 - 9) Korea Południowa
 - 10) Arabia Saudyjska
 - 11) Singapur
 - 12) Republika Południowej Afryki
 - 13) Stany Zjednoczone
-

ZAŁĄCZNIK III

WYKAZ PAŃSTW TRZECICH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3 (GIEŁDY)

- 1) Australia
 - 2) Brazylia
 - 3) Kanada
 - 4) Chiny
 - 5) Indie
 - 6) Indonezja
 - 7) Japonia
 - 8) Meksyk
 - 9) Korea Południowa
 - 10) Arabia Saudyjska
 - 11) Singapur
 - 12) Republika Południowej Afryki
 - 13) Stany Zjednoczone
-

ZAŁĄCZNIK IV

WYKAZ PAŃSTW TRZECICH I TERYTORIÓW TRZECICH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 4 (INSTYTUCJE KREDYTOWE)

- 1) Argentyna
 - 2) Australia
 - 3) Bośnia i Hercegowina
 - 4) Brazylia
 - 5) Kanada
 - 6) Chiny
 - 7) Wyspy Owcze
 - 8) Grenlandia
 - 9) Guernsey
 - 10) Hongkong
 - 11) Indie
 - 12) Wyspa Man
 - 13) Japonia
 - 14) Jersey
 - 15) Meksyk
 - 16) Monako
 - 17) Nowa Zelandia
 - 18) Macedonia Północna
 - 19) Arabia Saudyjska
 - 20) Serbia
 - 21) Singapur
 - 22) Republika Południowej Afryki
 - 23) Korea Południowa
 - 24) Szwajcaria
 - 25) Turcja
 - 26) Stany Zjednoczone
-

ZAŁĄCZNIK V

WYKAZ PAŃSTW TRZECICH I TERYTORIÓW TRZECICH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 5 (INSTYTUCJE KREDYTOWE I FIRMY INWESTYCYJNE)

Instytucje kredytowe:

- 1) Argentyna
- 2) Australia
- 3) Bośnia i Hercegowina
- 4) Brazylia
- 5) Kanada
- 6) Chiny
- 7) Wyspy Owcze
- 8) Grenlandia
- 9) Guernsey
- 10) Hongkong
- 11) Indie
- 12) Wyspa Man
- 13) Japonia
- 14) Jersey
- 15) Meksyk
- 16) Monako
- 17) Nowa Zelandia
- 18) Macedonia Północna
- 19) Arabia Saudyjska
- 20) Serbia
- 21) Singapur
- 22) Republika Południowej Afryki
- 23) Korea Południowa
- 24) Szwajcaria
- 25) Turcja
- 26) Stany Zjednoczone

Firmy inwestycyjne równoważne „instytucji” zdefiniowanej w art. 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013:

- 1) Australia
- 2) Brazylia
- 3) Kanada
- 4) Chiny
- 5) Hongkong
- 6) Indonezja
- 7) Japonia (tylko podmioty działające na rynku instrumentów finansowych typu I)
- 8) Meksyk
- 9) Korea Południowa

- 10) Arabia Saudyjska
 - 11) Singapur
 - 12) Republika Południowej Afryki
 - 13) Stany Zjednoczone
-

ZAŁĄCZNIK VI

WYKAZ PAŃSTW TRZECICH I TERYTORIÓW TRZECICH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 6 (INSTYTUCJE KREDYTOWE I FIRMY INWESTYCYJNE)

Instytucje kredytowe:

- 1) Argentyna
- 2) Australia
- 3) Bośnia i Hercegowina
- 4) Brazylia
- 5) Kanada
- 6) Chiny
- 7) Wyspy Owcze
- 8) Grenlandia
- 9) Guernsey
- 10) Hongkong
- 11) Indie
- 12) Wyspa Man
- 13) Japonia
- 14) Jersey
- 15) Meksyk
- 16) Monako
- 17) Nowa Zelandia
- 18) Macedonia Północna
- 19) Arabia Saudyjska
- 20) Serbia
- 21) Singapur
- 22) Republika Południowej Afryki
- 23) Korea Południowa
- 24) Szwajcaria
- 25) Turcja
- 26) Stany Zjednoczone

Firmy inwestycyjne równoważne „instytucji” zdefiniowanej w art. 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013:

- 1) Australia
- 2) Brazylia
- 3) Kanada
- 4) Chiny
- 5) Hongkong
- 6) Indonezja
- 7) Japonia (tylko podmioty działające na rynku instrumentów finansowych typu I)
- 8) Meksyk
- 9) Korea Południowa

- 10) Arabia Saudyjska
 - 11) Singapur
 - 12) Republika Południowej Afryki
 - 13) Stany Zjednoczone
-

ZAŁĄCZNIK VII

TABELA KORELACJI

Niniejsza decyzja	Decyzja 2014/908/UE
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	Artykuł 2
Artykuł 3	Artykuł 3
Artykuł 4	Artykuł 4
Artykuł 5	Artykuł 5
Artykuł 6	-
Artykuł 7	-
Artykuł 8	-